

Jacob Vestergaard

– Hvør annar enn tú kann gera nakað við tálming hjá kommununum

JOHAN DAHL

Tórshavnar Kommuna einsamøll hevur avgjørt at hækka íløgurnar í høvuðsstaðin við 100 milliónum krónum komandi ár.

Íløgurnar fyri 2008 eru settar til 256 milliónir krónur. Í ár er talið 155 milliónir.

Til sammetingar er íløgukarmur landsins í figgjarlógaruppskotinum fyri 2008 - 210 mill +65 mill (flogvallaútbyggingin) = 275 millónir.

Niðanfyri er tikið brot úr samrøðu í Norðlýsinum 28.09.07

Jacob Vestergaard sigur í samrøðu við Norðlýsið m.a.:

”Eg havi ongar møguleika

til at grípa inn móti Tórshavnar Kommunu”

”Hettar er ikki í tráð við tað sum eg og landsstýrismaðurin í figgjarmálum, Magni Laksáfoss avtalaðu við kommunurnar – nevniliga at royna at tálma.”

”Eg má tó staðfesta, at miðøkið er í ferð við at avlaga alt samfelagið.”

”Eg kann bara staðfesta, at komandi figgjarlóg hjá Tórshavnar kommunu bert er ein staðfesting av, hvussu óvjant livikorini eru hjá borgarunum í ymisku økjumum í landinum.”

”Við at hækka íløgurnar heilar 100 milliónir krónur komandi ár er Tórshavnar Kommuna beinleiðis við til at gera skeivleikarnar í samfelagnum uppafur størri, sigur Jacob Vestergaard landsstýrismaður í kommunumálum”

Eg eri samdur við J.

Vestergaard í flestu av hansara niðurstøðum, tó má eg ásanna, at um ikki landsstýrismaðurin sum umsitur kommunumál ikki kann gera nakað við hendan figgjarliga ørskap, so er nakað púra galið.

Ein kommuna eigur ikki at kunna hövreggja sær á tann hátt, sum Tórshavnar Kommuna ger, púra hensýnsleyst er hon við at kóka alt samfelagið upp, alt meðan tað frá landspolitiskari síðu verður gjørt eitt stórt arbeiði fyri at tálma, minka um íløgur og rakstur – hetta hóast stórar partur er lógarbundnar játtanir á rakstrarsíðuni.

Ongin kommuna skal krevja meira inn í skatti enn tað sum skal til at figgja kommununa.

Hevur Tórshavnar kommuna kravt 160-180 mill og nógv inn yvir ár og sett í tiltaksgrunn ella á konto, so hevur hon kravt ov nógv

inn og eigur minka skatta-prosentið.

Innlendismálaráðið eigur at kann, um kommunan hevur kravt ov nógv inn í skatti, tí tað er væl tað sum er orsök til at ein kommuna kann spara 100 tals milliónir á konto ella í tiltaksgrunn.

Eisini eigur innlendismálaráðið at fara inn og meta um skattaprosemið í mun til uppgávarnar kommunan hevur.

Landsins myndugleikar eiga at kunna stýra við skili, men tað verður trupult, um neyvt figgjarligt eftirlit við kommununum er møguligt.

Eisini eigur landið at kunna áseta íløguloft hjá kommununum, hóast tær ikki skylda nakað, hetta má endurskoðast skjótast.

Hvør skal hava figgarliga eftirlitið?

Eg meti ta er skeivt, at tann

kommunali figgjarligi parturin er undir ábyrgd hjá landsstýrismanninum í innlendismálum, men eigur sjálvsagt at verður undir landsstýrismanninum í figgjarmálum, og stýringsamboðið eigur at verða ein samankoyrd skipan, soleiðis at neyvari eftirlit kann verða við nýtslu kommununar.

Landið innkrevja allan skatt og síðan býta út?

Tað skuldi eisini verið umhugsað als ikki at havt kommunuskatt- men at landið kravdi allan skatt inn og deildi so útaftur eftir nærri ásettum frymli sum gjørdi, at kommunu-eindirnar allar vildu verið meir likastillaðar við tænastrum til sínar borgarar.

Sum er, er tað bert ein og tað er Jacob Vestergaard sum umsitur og ásetur kommunalu karmarnar og hevur eftirlitið við teimum.

Einans Jacob Vestergaard kann forða fyri, at kommununar fara yvir gevind við rakstrarkostnaðum og íløgum og eigur at forða fyri, at kommununar ikki verða tær, sum koma at avlaga og hita búskapin enn meira upp, og tí havi eg ilt við at skilja hansara útsøgn í Norðlýsinum - nú eisini endurgivið á Portalinum.

Mín áheitan á Jacob er at leggja seg í selarnar og vísa, at Fólkaflokkurin sum í samgonguni hevur kommununar um hendi eisini veruliga vil arbeiða fyri tálming og ikki sleppur púra leyst við at geva kommununum frítt slag.

Hattin av fyri Sunda kommunu

ELSA BIRGITTA P. PETERSEN

skúlastjóri, Hvalba

Viðmerking til grein í Sösi-alinum nr. 184 mánadagin 24. september 2007

Undir yvirskriftini “Raðfesta skúlan ovarliga”, skrivar blaðmaðurin, Leo Poulsen, at Sunda kommuna hevur gjørt av at raðfesta undirvísingina í barnaskúlanum sera ovarliga.

Síðani verður skrivað, at Sunda kommuna setur nógv pengar av til teldu-útbúnað, ja, heilt nógv pengar sammett við aðrar kommunur, og lesarin skilir eisini, at Sunda kommuna hevur eina langtíðarætlan í samband við teldu-útbúnað. Frálíkt!!

At lærararnir eisini fáa eina arbeiðsteldu hvør, er eitt ynski, sum lærarar í føroyska fólkskúlanum hava havt í nógv ár, og tað vísir, at Sunda kommuna respekterar arbeiði hjá lærarunum.

Skrivað verður eisini, at Sunda kommuna setur nógv pengar av til rakstur av barnaskúlanum. Nevnt varð, at 4.700 kr verða settar av til hvønn næming í teimum størru skúlunum og 7.000 kr í teimum báðum minstu skúlunum. Tá rokni eg, sum áhugaður lesari av greinini, við, at hetta er tann puljan tann einstaki skúlin fær til nýtslu. Vask, el, hiti og umvælingar eru ikki við.

Brotini sum grundgeva fyri, hví Sunda kommuna

raðfestir skúlan so ovarliga, eru hesi: “Ynski er at skapa fortreytir við barnaskúlarnar í kommununi soleiðis, at lærararnir veruliga merkja, at økið verður høgt raðfest”.

Og “Vit meta, at hetta er ein góð skipan, sum gevur lærarunum størri ábyrgd og økir um áhugan hjá teimum fyri starvinum”.

Hetta boðar frá einum positivum hugburði mótegis lærarunum og gerandisdegi skúlans, og eg eri sannførd um, at tað gevur lærarum hug at søkja størvini í skúlunum í Sunda kommunu. Teirra arbeiði verður jú virt, og eg eri eisini sannførd um, at tað gevur foreldrum at skúlabørnum góðan hug til at flyta til kommunurnar norðuri í Sundalagnum.

Eina útsøgn frá formanninum í Sunda kommunu vil eg tó seta spurnartekin við, og hon er: At tað altíð er óheppið, at ábyrgdarbýtið millum land og kommunu er tvídeilt.

Ja, um allar kommunur í Føroyum høvdu sama hugburð, sum Sunda kommuna, vóru positivar mótegis skúlanum, vildu spandera nógv pengar og orku upp á skúlan, næmingarnar og lærararnar, vóru proaktivar, so hevði hetta kanska verið rætt, og so hevði móttøðan frá skúla-fólki móti at leggja skúlan út til kommunurnar kanska ikki verið so stór.

Men vit vita, at soleiðis er verunleikin ikki.

Vit vita eisini, at kommunustýrir skifta, soleiðis at tæy, sum vóru positiv í fyra

ár, væl kunnu vera negativ í fleiri enn fyra fylgjandi ár, alt eftir hvør mannar kommunustýrini. Og tá verður alt niðurbrotið, sum bygt varð upp.

Vit vita, at í heilt nógvum kommunum í Føroyum er tað soleiðis, at skúlaleiðslurnar skuldu liggja á knøum fyri at fáa pengar til rakstur og harumframt mugu argumentera fyri deyvum oyrum um forbetringar til skúlan hvørt einasta ár.

Vit vita tíverri eisini, at nógv kommunur ikki hava ein skúlapolitikk.

Aðrar kommunur skulu hálást á gongd. Látast ikki um vón fyrr enn vindeygurotna, og takið er sum ein sold.

Fakhøllir eru frá Metusalemsa tíð, og tá víst verður á tað, er svarið: “Tað var gott fyrr, tað má vera nógv gott nú. Vit þjossa eitt sindur upp á tað, so heldur tað kanska inntil næsta val”.

Skúlagarðarnir eru gamlir, frá tí tíðini vit stóðu í røðum uttan fyri eftir hvørt frikorter og biðaðu eftir læraranum. Ongin hugni hvørki úti ella inni, og tað, sum verri er hesum viðvíkjandi, hetta umhvørvið er ein innbjóðing til happing.

Nógv verður gjørt burtur úr trivnaðinum í fólkskúlanum í hesum døgum, men felagshølini í nógvum skúlum eru snøgt sagt ikki nøktandi, um nøkur felagshøllir yvirhøvur eru.

Fyrireikingar-og fundarhøllir til lærararnar mangla eisini á flestu skúlum í Føroyum. Líka sum teldur

til hvønn lærara, hevur hetta verið eitt ynski í nógv ár, so lærarar kunnu arbeiða í millumtímunum og kanska gera seg lidnar fyri fyrireikingararbeiði, áðrenn farið verður heim eftir loknan arbeiðsdag.

Nógvir skúlar eru gamlir, men um man hugsar um tær lógarbroytingar, sum eru gjørdar á skúlaøkinum, tær broytingar í undirvísingarkrøvunum og tær nýggju lærugreinirnar, sum eru komnar inn í fólkskúlan, síðani hesir skúlar vórðu bygdir, má niðurstøðan vera, at meginparturin av føroysku kommununum mugu taka sær um reiggj.

Føroysku kommunufeløgin mugu gera sær greitt, at áðrenn kravið um, at alt skúlaverkið skal leggjast út til kommunurnar at umsita, verður sett, má tað, sum kommunurnar longu nú umsita, verða væl røkt og nútímansgjørt. Fyrr enn tað er í lagi, kann ongin taka undir við, at føroysku kommunurnar eisini fáa ábyrgd av tí partinum av skúlaverkinum, sum Mentamálaráðið umsitur.

Og vit, sum minnst aftur til tað tíðina, kommunurnar umsótu alt, mugu ávara ímóti, at “sporene skræmmer”.

Men Sunda kommuna skal hava tað rós, sum hon hevur uppiborið, tí hon raðfestir skúlan høgt.

Eingin heilsuápostul, men-men.....

BERGTÓRA HØGNADÓTTIR JOENSEN

Veit ikki hvussu er við tær, fært tú 6 um dagin? Mælt verður til, at vaksin eta seks fruktir og/ella grønmeti, meðan børn eiga at eta triggjar. Hoyrdi tíðindasendingina mikukvøldið. Hetta við at sukurløgir og slíkt skuldu gerast dýrari. Lutvís til tess at fáa nakrar eyka krónur í landsskassan og lutvís, so fólk skuldu eta minni av tí, sum hevur eitt høgt sukurinnihald. Pál Weihe, formaður í Fyribyrgingarráðnum greiddi væl frá fyriminum og vansom við hesum. Hóskvøldið greiddi Hans Pauli Strøm frá, at gott hevði verið at fingið frukt og grønt MVG-frítt, men at tað ikki var gjørligt júst nú.

Fegnist um heilsurennning, roykfrítt umhvørvi osfr, og eisini um góðu intentionirnar um at gera frukt og grønt MVG-frítt. Tíverri verður sagt, at tað ikki ber til at gera tað biligari, tí at ynski ikki er um at hava frávik í MVG-lógini.

Eg haldi, at um ein veruliga skal “sláa seymin á høvdið” og nakað munagott skal spyrjast burturúr hesum átøkum, sum í fleiri førum hava rós uppiborið, er alneyðugt at frukt og grønmeti

gerst bíligari. Prísurin ER púra órimilgur á fruktum og grønmeti. Serliga – men ikki bert – tá talan er um vistfrøðiligar fruktir og grønmeti. Meini so við: 1 kg av vistfrøðilgum gularótum fyri 19,95 kr!!

Haldi, at tað kundi verið sera ’politiskt korrekt’ at frukt og grønmeti lækkaði nakað í prisi, og serliga tað vistfrøðiliga, tí tað er jú eisini umhvørvinum at gagni.

Og so nakað heilt annað, sum kanska heldur er eitt ynski til handlarnar. Ber ikki til at fáa nýggjar fruktir og grønmeti tvær ferðir um vikuna – td. týsdag og friggjadag? Kann ikki vera rætt, at tað stórt sæð er ógjørligt at finna tilfar til eina salat, um ein fer til handils leygardag. Einasta brúkiliga grønmeti, tú tá fært hendur á, er hvítkál, gularøtur og kanska onkur hendinga sitron.Varð einaferð ringd upp fríggjakvøld, biðin um at gera tvær stórar og leskiligar skálir av salati til sunnudag. TAÐ var nakað av einari avbjóðing!!!

Nú eg eri í holt við handlarnar, gótt í tykkum, kunnu tit ikki royna í størri mun eisini at hava frukt og grønmeti sum tilboðsvørur? Tað tykist mær sum tilboðini aloftast eru sodavatn, kips og pitsur.